Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Rok XI. Kraków, maj 1939 Nr. 4.

INFORMATOR

Organ Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa

Adres Redakcji i Admin.: KRAKÓW, UL. MIKOŁAJSKA 8. TELEFON 146-78.

Członkowie Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa otrzymują »Informator« bezpłatnie.

Zapraszamy wszystkich P. T. Członków Towarzystwa do gremialnego wzięcia udziału w zwyczajnym dorocznym

WALNYM ZGROMADZENIU

Członków Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa

które odbędzie się **w niedzielę, dn. 14. maja 1939 r.** o godzinie 10.30 w lokalu Towarzystwa przy ul. Mikołajskiej 8. II p.

z następującym porządkiem dziennym:

1). Zagajenie
2). Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia
3). Sprawozdanie Wydziału
4). Sprawozdanie Skarbnika
5). Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej
6). Wybór uzupełniający członków Wydziału i Komisji Rewizyjnej
7). Wnioski i interpelacje

PREZYDIUM.

UWAGA: Gdyby w ciągu pół godziny licząc od ogłoszonego na otwarcie Walnego Zgromadzenia czasu, nie zebrał się komplet do powzięcia uchwał dostateczny, Walne Zgromadzenie odbędzie się w drugim terminie t. j. o godzinie 11. bez względu na ilość obecnych Członków.

Wnioski w sprawach nieobjętych porządkiem dziennym mogą być na Walnym Zgromadzeniu stawiane i omawiane tylko wtedy, jeśli conajmniej na 2. dni przed Walnym Zgromadzeniem zostaną Prezydium przedłożone.

DOZORCY DOMOWI

Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej z dnia 14 czerwca 1938 r., ustalające warunki pracy i płacy dozorców domowych miasta Krakowa, przestało obowiązywać, z powodu zgłoszenia sprzeciwu, w terminie przez wym. orzeczenie przewidzianym, dokonanego zarówno przez nasze Towarzystwo, jak i przez Związki dozorców domowych.

Inspektor pracy zgodnie z odnośnymi przepisami ustawowymi, zwołał konferencję delegatów stowarzyszeń właścicieli nieruchomości i dozorców domowych, celem doprowadzenia do polubownego załatwienia zatargu. Konferencja, podobnie jak w latach ubiegłych, nie dała pozytywnych rezultatów, z powodu wygórowanych i niemożliwych do przyjęcia żądań dozorców domowych.

Związki dozorów złożyły projekty układu zbiorowego, w których domagały się między innymi: rozciągnięcia mocy obowiązującej przepisów układu względnie orzeczenia na okoliczne gminy, podwyższenia stawek wynagrodzenia na zł. 1.—, 1.20 i 1.30 od jednej izby, mocy obowiązującej umów indywidualnych do 30 czerwca 1941 r., terminu wypowiedzenia raz na dwa lata, dodatkowych opłat za meldunki, podwyższenia minimalnej płacy na zł. 20.—, wprowadzenia odprawy w wypadku rozwiązania stosunku pracy bez winy dozorcy, podwyższenia pośmiertnego, 15-sto dniowego urlopu, wreszcie żądały ustalenia minimum wynagrodzenia na zł. 150.— miesięcznie, w wypadku istnienia ze strony właściciela zakazu wykonywania innych czynności.

Towarzystwo nasze zwołało konferencję delegatów wszystkich działających na tutejszym terenie stowarzyszeń właścicieli nieruchomości, celem uzgodnienia opracowanego przez Towarzystwo projektu, poczym wymieniony projekt wraz z uzasadnieniem przedstawiono w Inspektoracie Pracy.

Projekt zawierał następujące zasadnicze żądania::

a) Zmiany stylizacji dotychczasowego przepisu §. 2. O. N. K. R. w tym sensie, że za dozorcę uważać należy tylko taką osobę pełnoletnią, którą właściciel nieruchomości wyraźnie w tym charakterze do pracy przyjął, — co uznać należy za konieczne, celem uniknięcia wątpliwości np. w wypadku, gdy osoba nie będąca dozorcą wykonuje jedną lub dwie funkcje, które należą do obowiązków dozorcy domowego.

b) Możliwości rozwiązania stosunku pracy w każdej chwili za uprzednim 3-miesięcznym wypowiedzeniem, co uznać należy za daleko idące ustępstwo na rzecz dozorców domowych, wobec terminu 14-to dniowego, przewidzianego przez kodeks zobowiązań i postanowienia w ten sposób dozorców na równi z pracownikami umysłowymi. Dotychczasowy okres jednoroczny stanowi niczym nie uzasadnione ograniczenie swobody zawierania umów i stwarza z dozorców klasę uprzywilejowaną.

c) Usunięcia dotychczasowego przepisu, powodującego nieważność wypowiedzenia w wypadku zalegania z zapłatą należnego dozorcy wynagrodzenia, jako bezpodstawnego i w innych dziedzinach pracy nie spotykanego. Postanowienie to stanowi ponadto w praktyce tylko sposób do utrudnienia rozwiązania stosunku z dozorcą, albowiem dozorca z reguły podnosi w procesie zarzut nieważności wypowiedzenia z tego powodu, często zupełnie bezpodstawny. Należy zważyć, że przecież właściciel realności, stanowi dostateczną gwarancję ściągalności ewentualnej zaległości.

d) Stawki wynagrodzenia winny być ustalone w wysokości groszy 60 i 80 od jednej izby, w zależności od tego, czy dom podlega ochronie lokatorów. Dozorcy, jak dotąd domagają się skutecznie co roku podwyższenia stawek, a zważyć należy, że rentowność domów zmalała, oraz szczególnie zaakcentować, że każdy prawie dozorca ma inny zawód główny.

Dalej projekt uzasadniał, że jakiekolwiek pobieranie opłat za dokonywanie meldunków, byłoby sprzeczne istniejącym w Krakowie prawem zwyczajowym.

Ponadto Towarzystwo wystosowało pismo, zawierające uzasadnione odpowiedzi na poszczególne żądania, wysunięte przez związki dozorców.

Jak widać z wyżej naprowadzonych uwag rozbieżności pomiędzy postulatami obu stron są dość duże.

Wobec bezskuteczności konferencji polubownej, zatarg zostanie rozstrzygnięty przez Nadzwyczajną Komisję Rozjemczą, która po wysłuchaniu postulatów obu stron wyda orzeczenie.

Miejmy nadzieję, że nowa Komisja Rozjemcza ustosunkuje się przychylniej do postulatów własności nieruchomej, niż dotychczasowe.

Doroczne Walne Zebranie Delegatów Izby Własności Nieruch. dla Woj. Krakowskiego

W dniu 16 kwietnia 1939 odbyło się w Krakowie Walne Zebranie Delegatów Izby Własności Nieruchomej Miejskiej dla Woj. Krakowskiego. Zebranie obesłane było licznie przez delegatów Stowarzyszeń nie tylko Województwa Krakowskiego, lecz także i Woj. Śląskiego.

Przewodniczył Prezes Izby Inż. Jan Kołek, który po obszernym referacie o działalności Izby za okres sprawozdawczy roku 1938/39, zajął się najistotniejszą sprawą ogłoszonej przez przez Państwo subskrypcji pożyczki na dozbrojenie armii.

W powyższej sprawie zapadła jednogłośna uchwała Walnego Zebrania ujęta w odezwę do Stowarzyszeń Właścicieli Nieruchomości Woj. Krakowskiego i Śląskiego, aby jako podstawę subskrybcji na powyższy cel brano jednomiesięczny czynsz z realności. Powyższą uchwałę zakomunikowano p. Generalnemu Komisarzowi Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej Generałowi Broni inż. Leonowi Berbeckiemu, od którego też nadeszło podziękowanie za zajęte stanowisko obywatelskie w powyższej sprawie.

W dalszym ciągu przeprowadzono dyskusję nad bieżącymi sprawami, a zwłaszcza o położeniu własności nieruchomej miejskiej. W dyskusji zabierali głos p. Prezes Stow. Właść. Nieruchomej miasta Bielska, Dr. Bogaczewski, p. Prezes Stow. miasta Białej, Krakowskiej Ohli, oraz delegaci krawscy pp. Dr. Biberstein, Dr. Steinberg, radca Breuer i inni.

Po przyjęciu do wiadomości sprawozdania kasowego Izby, które zreferował p. Sandhaus, wygłosił referat o zadaniach Izby Wiceprezes Dr. Józef Steinberg, który postawił wniosek, upoważniający prezydium Izby do poczynienia kroków w kierunku starań o jaknajrychlejsze wprowadzenie przymusowego zorganizowania własności nieruchomej miejskiej w Izby Wojewódzkie i Oddziały miejskie.

Po przyjęciu przez Walne Zebranie sprawozdań i udzieleniu absolutorium zarządowi przystąpiono do wyboru 6-ciu członków Rady Izby w miejsce wylosowanych. Wybrani zostali:

Inż. Jan Kołek, Dr. Jan Bogaczewski, Dr. Jan Czerny-Schwarzenberg, Dr. Mieczysław Finder, pułkownik Pokorny, Klemens Matusiak.

Zarząd ukonstytuował się po Walnym Zebraniu, wybierając prezesem Inż. Jana Kołka, zaś sekretarzem Dra Mieczysława Findera, Wiceprezesami Dra Józefa Steinberga, Dra Jana Bogaczewskiego, Skarbnikiem Dra Alfreda Becka, zaś delegatami do Komitetu Wykonawczego pp. Dra Jana Czernego - Schwarzenberga, Dra Adama Lardemera. Do Komisji Rewizyjnej wybrano pp. Salomona Sandhausa, Natalię Wolnową, radcę Antoniego Hildebranda.

—§o§—

Okólnik w sprawie przepierzeń drewnianych na strychach

Nr. AP. 33-134)

(Dz. Urzz. Min. Spr. Wewn. Nr. 6/1939 poz. 37).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Wobec podnoszonych wątpliwości, czy drewniane przepierzenia i drewniane ścianki działowe, znajdujące się na nieprzeznaczonych do zamieszkiwania częściach strychów budynków uważać należy za przedmioty, które powinny być usunięte z tych pomieszczeń, zgodnie z postanowieniem § 2. rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 października 1938 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych i Przemysłu i Handlu o zapobieganiu powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów w budynkach (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 590), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że ścianki działowe lub przepierzenia na strychach nie mogą być uważane za przedmioty w rozumieniu § 2 wymienionego rozporządzenia, *o ile stanowią integralną część budynku.*

Jednocześnie Ministerstwo zwraca uwagę, że w przypadkach, gdy ścianki lub przepierzenia zostały wykonane bez pozwolenia właściwej władzy policyjno-budowlanej albo niezgodnie z takim pozwoleniem, władza ta, na podstawie art. 380 prawa budowlanego, może zarządzić usunięcie tych ścianek lub przepierzeń, jako zagrażających bezpieczeństwu publicznemu w razie pożaru, przez utrudnianie prowadzenia akcji ratowniczej.

(—) Nakoniecznikow-Klukowski

Podsekretarz Stanu.

—§o§—

Redakcja Codz. Gazety Handlowej w Krakowie ul. Pańska 8. m. 1. telefon 230-40 **poszukuje lokalu** złoż. z 2. pokoi z kuchnią w centrum.

Odsetki od długów

Odsetki od długu ciążącego na domu, z którego dochód *wolny jest od podatku dochodowego* z tytułu ulg dla nowowznoszonych budowli, *nie podlegają odliczeniu* od dochodu właściciela domu, *osiągniętego z innych źródeł*. (N. T. A. 24. 4. 36. 1. rej. 2198/34).

Natomiast odsetki od pożyczki zaciągniętej na hipotekę domu, *a użytej na nadbudowę tegoż domu, podlegają odliczeniu od dochodu* na zasadzie art. 10. p. 1. i ust. 2. ustawy o podatku dochodowym, również w wypadku, gdy *dochód z części domu nadbudowanej zwolniony* jest od podatku na zasadzie przepisów rozporządzenia Prezydenta 22. IV. 1927 o rozbudowie miast, — a to dlatego, że *fakt zwolnienia od opodatkowania dochodu z części nadbudowanej nie uprawnia do wniosku*, iż w rozumieniu powołanych wyżej przepisów ustawy, powstały dwa źródła dochodu, odrębne z części już istniejącej i odrębne z części nadbudowanej, i że tak pożyczka jak i wydatek na pokrycie odsetek od tej pożyczki obciążają jedynie część domu nadbudowanego, a więc nie podlegają podatkowi dochodowemu. (N. T. A. 5. X. 33. 1. rej. 2738/32).

—oSo—

Wydawca: Towarzystwo Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa w Krakowie. Red. Dr. Leon Geldwerth.

Drukarnia M. Lenkowicza, Kraków, Meiselsa 4.